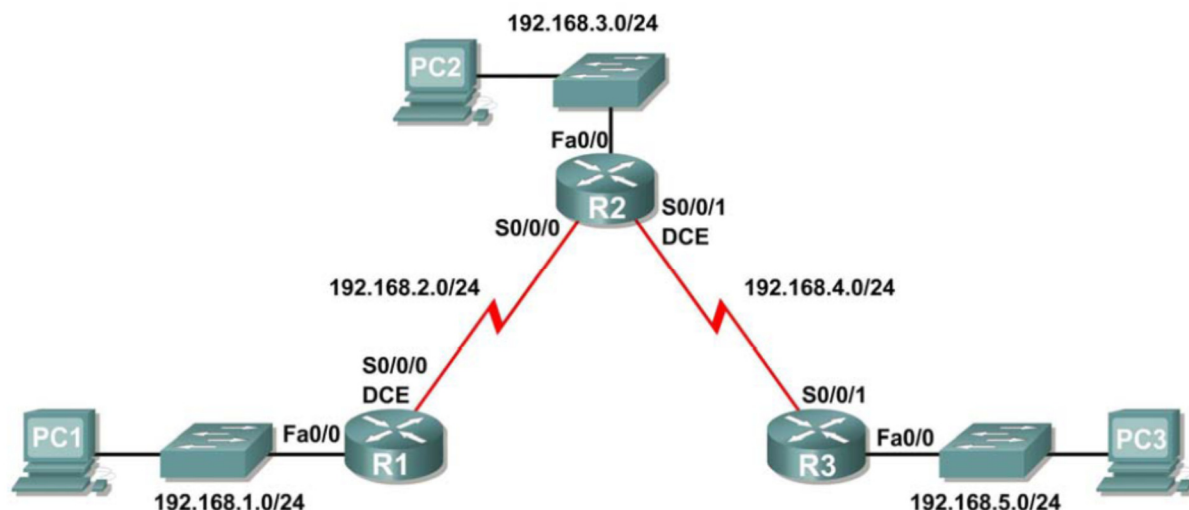

دستور کار آزمایش:

بخش اول - پیکربندی RIP

۱. سناریو فوق را ببینید
۲. مسیریاب ها را نام گذاری کنید.
۳. اینترفیس ها را پیکربندی کنید.
۴. با استفاده از دستور مناسب وضعیت اینترفیس ها را بررسی کنید.
۵. با استفاده از دستور ping، دسترسی کامپیوترها به یکدیگر را بررسی کنید. آیا ارتباط برقرار است؟ توضیح دهید.
۶. از روی هر یک از مسیریاب ها، شبکه های متصل به سایر مسیریاب ها را ping کنید. آیا دسترسی وجود دارد؟ چرا؟
۷. پروتکل RIP را بر روی همه مسیریاب ها پیکربندی کنید.
۸. جدول مسیریابی را بررسی کنید.
۹. با زدن دستور show ip protocols پروتکل RIP تنظیم شده را دقیق تر بررسی کنید.
۱۰. ارتباط همه device ها با یکدیگر را بررسی کنید.
۱۱. با استفاده از دستور **debug ip rip** پیام های رد و بدلی بین مسیریاب ها را بررسی کنید. (با دستور **undebug all** این دستور از کار می افتد)

فرستادن این آپدیتها فقط باید روی اینترفیسهای سریال فرستاده شود چون که باید روترها باهم دیگر صحبت کنند نه اند دیوایس ها
۱۲. به نظر شما لزومی دارد مسیر یاب ها update های خود را مرتباً بر روی اینترفیس هایی که بر روی شبکه های محلی

که به هیچ مسیریابی متصل نیست، ارسال کنند. (مثلاً مسیر یاب ۱ بر روی اینترفیس fa 0/0)

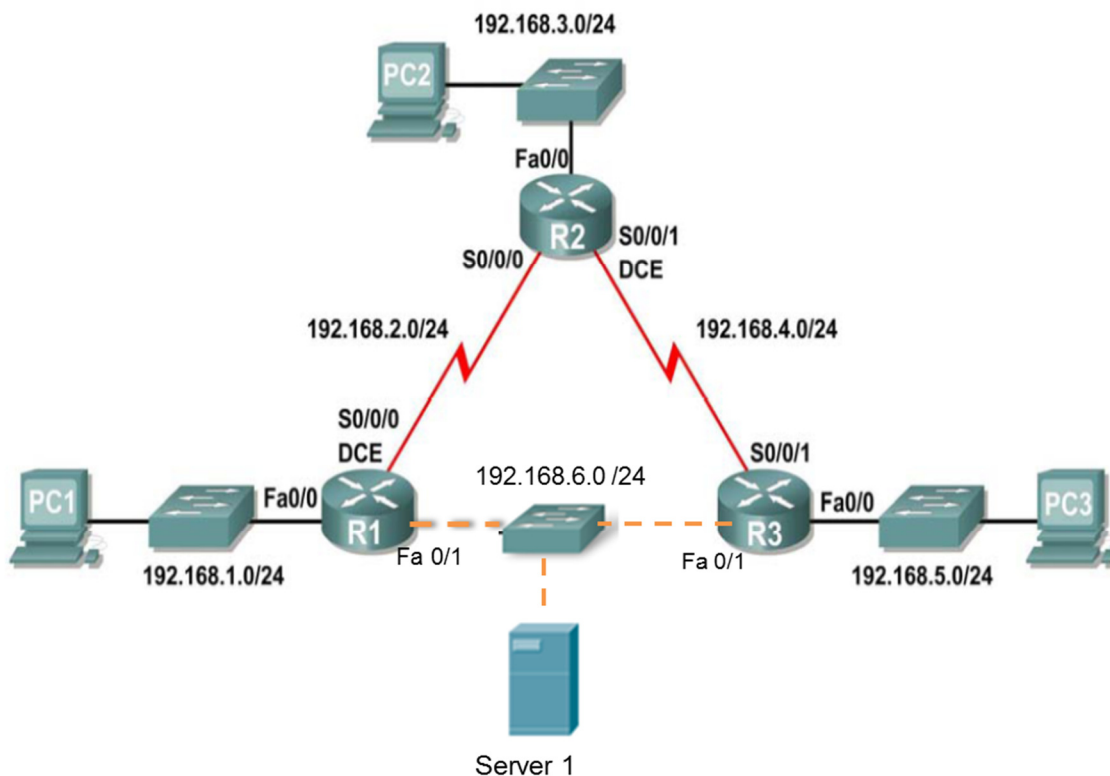
۱۳. با استفاده از دستور FastEthernet 0/0 passive-interface که زیر router rip زده می شود از ارسال update

بر روی اینترفیس fa 0/0 مورد نظر جلوگیری کنید.

۱۴. با استفاده از دستور **show ip protocols** این تغییر را مشاهده کنید.

بخش دوم

۱. اکنون سناریو را به صورت زیر تغییر دهید.

۲. اینترفیس های Fast Ethernet مسیر یاب های R1 و R2 و نیز سرور ۱ را آدرس دهی کنید.

۳. شبکه جدید را نیز با استفاده از RIP تبلیغ کنید.

۴. بهترین مسیر از مسیر یاب ۲ به سمت سرور ۱ کدام مسیر است؟

۵. جدول مسیریابی مسیر یاب ۲ را بررسی کنید؟ تفسیر شما چیست؟